

ZIJ GAAN VAN KRACHT TOT KRACHT

Welgelukzalig is de mens, wiens sterkte in U is, in welker hart de gebaande wegen zijn. Als zij door het dal der moerbeziebomen doorgaan, stellen zij Hem tot een fontein; ook zal de regen hen gans rijkelijk overdekken. Zij gaan van kracht tot kracht; een iegelijk van hen zal verschijnen voor God in Sion. Psalm 84:5-87

Als wij leven door de kracht van God houdt dat in dat wij sterker en sterker worden. Dat is een mooie gedachte. Als wij een bergwandeling beginnen zijn we vaak vol frisse moed, maar als de weg na een tijdje steiler begint te worden en het zweet op onze voorhoofden staat, begint onze kracht af te zwakken. Misschien moeten we maar even gaan zitten, maar na verloop van tijd kunnen we echt niet verder. Wij zijn uitgeput. Maar als we leven door de kracht van God, wordt onze geestelijke kracht steeds weer vernieuwd.

Gods genade is onuitputtelijk en ofschoon onze fysieke lichamen ongetwijfeld rust nodig hebben geeft God ons geestelijk telkens weer nieuwe kracht door Zijn Woord en aanwezigheid. Maar we moeten die kracht wel willen ontvangen. Helaas staat er in de Schrift ook een verwijzing naar het feit dat de liefde van velen uiteindelijk bekoelt en dat de ongerechtigheid in de laatste dagen zal toenemen.

Dat is niet omdat de kracht van God niet aanwezig is, of niet werkt, maar is het gevolg van het feit dat de mens de tijd niet neemt om Gods genade in zich op te nemen. De belofte van God staat vast en is betrouwbaar. Jesaja schreef: *"Hij geeft den moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte dien, die geen krachten heeft. De jongen zullen moede en mat worden, en de jongelingen zullen gewisselijk vallen; Maar dien den Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen, en niet moede worden; zij zullen wandelen, en niet mat worden."*

(Jesaja 40:29-31)

Als de onrust je omringt en het bergpad je te steil wordt, trek je dan terug bij de Heer en laat Hem je kracht weer vernieuwen. Hij geeft ons nooit meer dan wij kunnen verdragen, maar als wij zonder Hem verder lopen en in onze eigen kracht aan het werk gaan, wordt de last al snel ondraaglijk.

